

עומסי זכריה

עזמס' זכריה

תעודת זהות

שם הנולד: שמואל זכריה

תאריך ילידה: יום ו' בניסן תרפ"ט (1929)

שם האב: שמואל ז"ל.

שם האם: זלדה ז"ל.

מקום הולדתו: ראשון.

התאריך בו נפלא בתשרי תש"ט בחוליקאת.

שמות האחים: שמואל שמו ז"ל.

יזרסקי אסתר

שמואל ילי

שמואל ניסים

ריאז מרים

שמואל יצחק.

חרית ילדות

כאשר היה זכריה בן 15 חנה בבית-החרושת זכוכית בראש"צ.

כאשר היוו ואחיו יצחק חנה בבית-החרושת באותה הימים כבדוהן התנפץ וכאשר האנשים היו

באור והחמנה שחרם היה "צריפין" יד שיכון הוצרם הם פסקו זרים על רבית.

אז זכריה ואז יצחק זקחו זכרם המושבה (שנה אחר-היום) והכריזים לעזוב שם עם

שוחמור הם (עליו) אותם כסורה וזכרו עם יש עזרהם שחן, כלל, וזכה והרביצו זהם.

ואחר מכן הם (עליו) אותם על מכונות אבנים וזקחו אותם זכרון, הם (עליו) אותם כמגש כפורם

והסוקים לעזוב אסביים עם חטים ורזי נשן.

ואחר מכן הם אגרו זהם זקח זכרון, זכריה ואחיו יצחק ישבו שם גורפה של זקחה ומחשבים.

כאשר הרורים באו זכר אותם, התייחסו אזיהם בצורה זאיפה.

זאחר מכן חקרה אותם היטב, וזכר שיימו והצירו אותם זכרון, וזכר כזה בזמן כזה

הסוכות הישראליים (אסביה) זהם אורן ומשחקים, וזאחר חודשים הם לשתחרר.

הנוער העובד

לכדיה וזאתו יצחק היו שניהם חברים בנוער הקובץ והם היו פועלים אביזרה נביא

יגמון לרבים

אפי סאם היו באוים היכרטים וזוקחים את העברים שלהם וזו אותם זמתי-היסור.

הם היו אביזום זכונות אפלות וזוקחים אותם זמתי-היסור, הם היו אביזום את כן היכרטים וזמתי-היסור.

אזרחי זמתי-היסור, הם היו נחמדים איתם זמתי-היסור, הם היו נחמדים.

אם הנשים היו נחמדות עם היכרטים וזמתי-היסור הם היו נחמדות את היכרטים וזמתי-היסור.

ההגנה

ה"הגנה" (הסגרת, צבא, המדינה, הברך, הייתה צבא יהודי חשאי שפעל באחריות,

השלישון ומפקדיו כיסופים זמרות היהודים, האומות הנבחרת.

תפקיד ה"הגנה" היה להגן על חיי היהודים, רכושם ונכסיהם וכן לשמש כוח הגנה במסגרת

הממשל הציוני והקמת המדינה היהודית.

ה"הגנה" נוסדה ב-1920 ונתקיימה עד ל"ב, באייר תש"ט (48.5.43) וזאת כפי שאמר בויג

בן-גוריון בסקירת היום והקמת צה"ל: לשם הקמת מדינת-ישראל יצאה ה"הגנה" מהמחנה ונהפכה

לצבא סדיר.

הציונים הלאומיים של ה"הגנה" הקימה לפני (שק ומוסדת במחנה) ויזמה את "שופ

"חוקה ומעמד" ומוסדה את הפלמ"ח.

כוח המלח המאיים של ה"הגנה" שנאלץ לבצע כשיטה "חובית" של סכופה ואיומים.

איתור: אטס רמא ה"הגנה"

דכריה צתנדע ולהגנה!

במלחמה 10 שנה צברה את בית-הספר וזאת בזמן קצר כ"שינה" של ראשון-ציון.

במלחמה היוצת הקשה והפחית של המשפחה יצא צברה במלחמה רב אנוכיה.

תמיד אמר זהוריו-"אך אספן יהיה זכר טוב ימי אפודי זכר זה תבאמו".

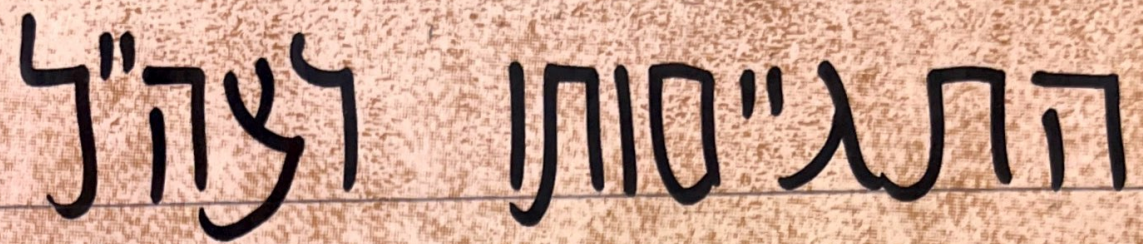
תחלה עבד בקצבות ואחר-כך עבד זמית-התחשק וצרכית "אכיש" שם עבד עבודה

קשה שהיו זמנה מכוחותיו, ולכן זמנה עקבים רבץ הכייתות.

באותו זמן הצטרף ל"הגנה" ויצא ללחימה, בימי הלוחם הונה בשום ל"הגנה" והפסד

במלחמה יפן חסון, בימי מאסר בתבשירים.

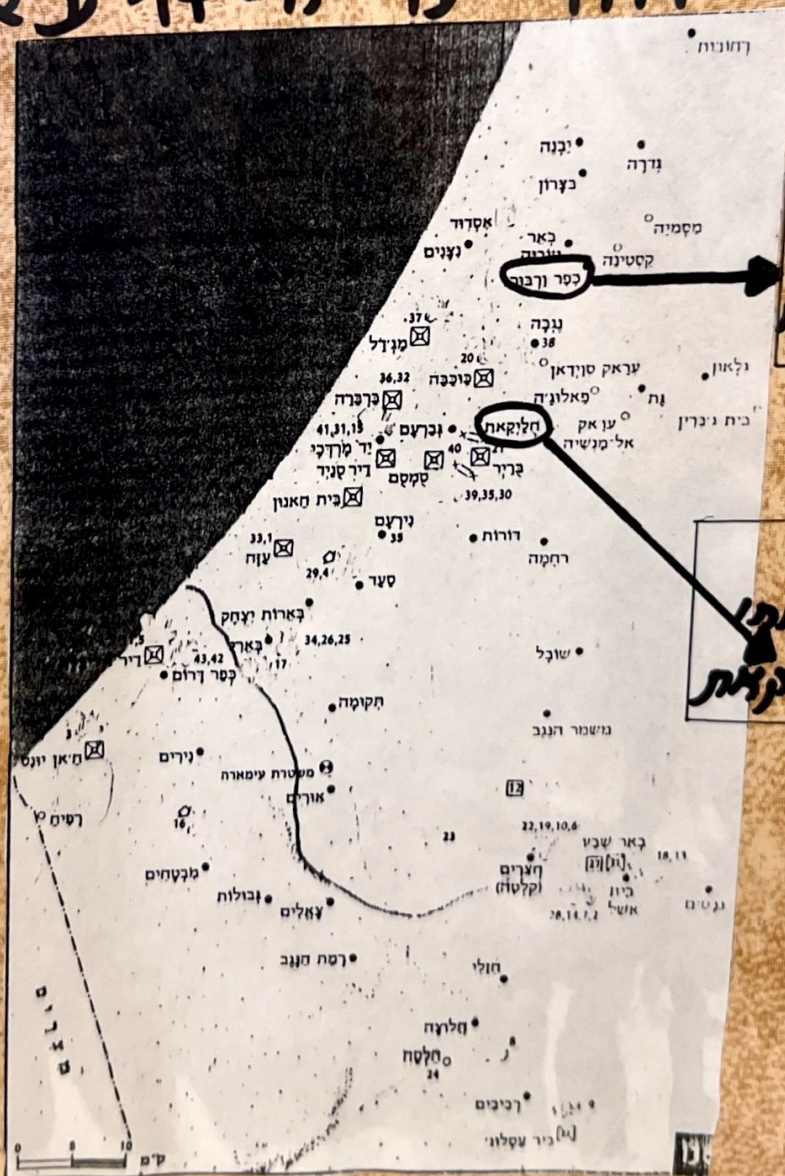
... "כזהנה יקדת
אהבתך מולדת"...

ה מאבק על הדרך לנגב

4 דצמבר 1947 עד ה- 17 באפריל 48

כאן נטול
עזאס צנדיה
מקום אלים

כאן אצא
צנדיה אל אולי
מקום ממלוקאת

דף קרבי

א.ב.ע. המטה הקרבי

מוט לפולשים!

דף קרבי

22-23 10.48

בין שוכה ובין עוקה באפס דמים:

מסע גבעתי בשדות דוד

ישראל — נסיים!
הם — לא ירצו לגווע בכיתור. הם יחזקו נא
לצים לבסות לפרוץ מתוך הפיתור — לא תכון
„הפסקת האש“ הזו. היא עוד תתפרע.
לדומים, משחררי הנגב,
נכון לקרב-הסוף-פסוק!
— כי ארדוף אויבי.

אתמול, אחרי „הפסקת האש“ ירדו כו-
חות מצריים גדולים לפרוץ את החסימה הדי-
רומית בין מגידל ועזה. כוחות האויב הפורצים
נהדפו באבדות כבדות. נלקחו שבויים.
ביניהם קצין, ושלל בנשק, רכב
ותחמושות.

למופת
החטיבה גאה על לוחמיה כי נטאו על כפיהם
את תקוות העם נאמנה לקרב.

וביניהם, יצוינו למופת הדגולים בלוחמים על
שער הנגב:

הטמל משה ליכטר
הסתער על עמודה של ויקסס ותותח בן 2
ליטראות — עלה על העמדה, קבל צרור ברגליו.
נפל.

הטוראי זכריה עומסי
הסתער על בונקר, האויב עם ברזל ביד, אולו
הכדורים — הטיל עד אחיו רימוניו. נפל.
הטוראי צבי ארליך, איס זורק-הלהבה,
פרץ לעמדת האויב, השמיד את האויב חיסל
העמדה.
האמצעים ברקוביץ מוריס, הינדיק יעקב,
הרשקוביץ משה — אשר נפלו בהסתערות.

על אמצ לב
הטוראי משה יפת
רודניק אברהם
הרב-טוראי חיים שרף, אשר חיסל עמדת
ויקסס ברימונים.
המ"ם נפתלי לוינשטיין בעד ניתוג קרב
ואומץ לב.
הטוראי זכריה לוי, —
בנפול חברו זכריה עומסי, הלך אחרי-
הדים את חברו מידו חיסל את עמדת האויב.
וגאל את הדם
אשרי האומה אם וכתה לבנים כמו אלה!
ח.א.ק.

אחד מרגעי הלחימה הנעלים ביותר — שעה
בדבריהם של שולחת זרוע קרבית מעבר לקו
האויב ומאחדת עצמה עם בריגדה רעותה לאגד
חזיתי בלתי-מנוחה — זכינו לכך, בימים ספורים
וגדולים אלה, פעמים:

זה רק ימים שכוחותינו התאחדו עם כוחות
הנגב-הדרומי, וליל-חולקאת סוכך עליהם, —
הנה פנתה החטיבה בשתיים זרועות דרום-
מזרחית וצפון-מזרחית ותהפון אל מרחבי-ישראל
ביממה אחת את קידנה ורענה וזיכרין
ועגור, את משלטי לכיש, דרומה מאל-
קוביבה — ואת זכריה, בין בית-נטיב ובית-
ג'מאל מזרחה על כביש באב-אל-ואד — בית
היבדיק-הברון — זכריה, הצופה פני עמק
האלה, בין עוקה ושוכה, כש כרע גלית.

עם מסע זה התאחדו כוחותינו עם
כוחות חזית המרכז, ומשלטי לכיש הדקי

אמש עוד היה האגף המזרחי של חזית הדרום
פרוץ לאויב — היום: חגורת בטחון קמה לנגד
איתנה וכלמה מהר-טוב וצפונה מזה ועד לכיש
וערבות הנגב.

תנו לנו לסיים המלאכה!

הפסקה אס כפו עלינו:
לעמוד דלים, ומבחדים, מעטים מול גל עכור
של אויבים ולראות את קלגסי הפולשים עולים
לדרוס את בתינו — לזכות לבס העמידה-
הגדולה, להתמודד ימים ושבעות וחודשים
התתמודדות דמים ולגבור עליהם, לאגור כוח
חופן אחר חופן — למען יום-הגמול הגדול,
לקוות לו, לייחל לבואו —

וכשבא: ושני שלישים של כל צבא הפולשים
המצרי נתון בכיתור ושאריתו מפרפר תחת-עניבות
החנק הניתלות על צאורה — ומנסה לקפל, לקפל
אגסט ולסגת, — ואנחנו כל תפילות לילותינו
האדומים מתרפקות אל לבנו: קרב-הרדיפה
מגיע! קרב הרדיפה מגיע!
ואז, דווקא אז: צו הפסקת האש, אשר כפו
על מדינת ישראל — היש-מעלה גבוהת בצביעות
— מנבלה!
הן לא אנחנו תתחלנו. הן אנחנו רק לסיים
רוצים, רק לסיים.

ונסיים!
— כל עוד נצנים בידם, כל עוד יד-מרדכי
וכפר-הדרום בידם — נסיים!
— כל עוד רגל פולש אחת, חיה על אדמת

הידיעה הנודאה

באשר בבדיה (הרא, יחיו יצחק ישם בבית-הקפה "שלוה").

החברים שהיו עם בבדיה במחמאה נאשו (ו) יצחק וסיפרו לו שחיו בבדיה (הרא).

יצחק (ו) סיפר אל-אחד מכני משפחתו כי כך שצבדיה (הרא) באותו זמן, ורק בבוקר הוא

סיפר זהם.

אחיו (הרא) קיבל היפעה שחקו אותו (חזקה) וקטרו אותו שם בקרב אחים.

אניסים אחיו היוארה שסעצם זקח אותו וקטורה כאשר הוא טרל (ו) יפא שחיו בבדיה

נמצא בין החללים על האדמו, והוא חצם הניח את אחיו (ו) היפעה מכלי אפה שזה (הוא).

התרעמותינו האישית:

נחמקשן אדלש זלכום הנפמה אדומס' צככיה.

נשמשן אדכופה אילוני חלם שנייה אד כה צר אילוני אונש ורכ

איל ויקנין אד כה.

נעין צמ נניסכעיו א אפית ינאז נש אילוני כאלאז אמש.

נישקסה חכמה והחיסוס נניאז צמני חמור נניכו אכסר תפצות

אם כה ונחילת שני חני כדוק נילאום יצא אמו

צו ניימי נניסית חפ פלחית שמשג בליבני.

הגר אלקים
הילה גוטמן
גיתית אשד.
ח-3